

การพัฒนายุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อการโน้มน้าวของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางพหุปัญญา

Development of Instructional Strategy to Promote English Persuasive Communication Skill of Multiple Intelligent Learners

กรรณิการ์ กาญจนันดา¹, อมรรัตน์ วัฒนารัตน์², ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์³

Kannika Kanjunda¹, Amornrat Wattanatorn², Chaiwat Suthirat³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) ศึกษาพหุปัญญาของผู้เรียน 2) พัฒนายุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว 3) เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวก่อนและหลังเรียน 4) ศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางพหุปัญญา และ 5) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกิจกรรมการเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ ที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียน จำนวน 12 คน ในภาคเรียนที่ 3/ 2556 เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบวัดพหุปัญญา แผนการสอน แบบทดสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว และแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Wilcoxon signed- rank test และ Friedman test

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีพหุปัญญาสูงสุดในด้านความเข้าใจตนเอง และมีพหุปัญญาน้อยที่สุดในด้านภาษา การพัฒนายุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว มีองค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ แนวทางการจัดการเรียนการสอน เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดประเมินผล ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวของผู้เรียนทั้ง 3 ครั้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการกิจกรรมการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ยุทธวิธีการสอน, การสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว, พหุปัญญา

Abstract

¹ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ , สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

³ รองศาสตราจารย์ , สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

¹ Ph.D. Student, Curriculum and Instruction Major, Faculty of Education, Naresuan University

² Assistant Professor , Curriculum and Instruction Major, Faculty of Education, Naresuan University

³ Associate Professor , Curriculum and Instruction Major, Faculty of Education, Naresuan University

This research aimed to 1) study students' multiple intelligences; 2) develop the instructional strategy promoting English persuasive communication skill; 3) compare students' ability of English persuasive communication before and after attending the activity; 4) study the English persuasive communication skill of multiple intelligent students; and 5) study students' satisfaction towards learning activity. Samples were students of Maejo-Phrae University in 3/2013 semester. The research tools were multiple intelligent test, lesson plans, test of English persuasive communication ability, assessment form and rubric score of English persuasive communication skill, and satisfaction evaluation form. Data were analyzed by using mean, standard deviation including Wilcoxon signed-rank test and Friedman test.

The results found that most students had multiple intelligences most in self-understanding and least in language. The development of instructional strategy to promote English persuasive communication comprised of principle, objective, instructional guideline, content, instructional process, materials and sources, and evaluation. The students' ability of English persuasive communication in posttest was higher than posttest with statistically significant difference ($p < 0.01$). English persuasive communication skills of multiple intelligent learners among 3 times were significantly different at the level .01. In addition, students' satisfaction towards learning activity was at high level.

Keywords: Instructional strategy, English persuasive communication, Multiple intelligences

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักที่คนต่างชาติดั้งภาษาอื่นมาใช้เพื่อการสื่อสารระหว่างกันมากที่สุด จนภาษาอังกฤษถูกนิยามว่าเป็นภาษานานาชาติ (International language) หรือภาษาสากล (Global language) ประเทศต่างๆ กว่า 50 ประเทศทั่วโลกได้ประกาศให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นภาษาสำหรับติดต่อเฉพาะกับชาติที่เป็นเจ้าของภาษา แต่เป็นภาษาที่นำมาใช้สื่อสารกับคนทั่วโลก ประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในระดับการศึกษาพื้นฐาน และเป็นวิชาพื้นฐานในระดับอุดมศึกษาดังนั้น แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกๆระดับการศึกษาจึงมี

จุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548 : 19)

จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาภาษาอังกฤษ English Proficiency Index ประจำปี 2556 โดยสถาบันสอนภาษาระดับโลก Education First ที่ได้ทดสอบในประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ใน 60 ประเทศทั่วโลก พบว่าประเทศไทยมีคะแนนความสามารถด้านภาษาอังกฤษอยู่ในลำดับที่ 55 โดยถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำสุด ภาวิข ทองโรจน์ (2557) กล่าวว่า ผลการทดสอบที่ออกมาถือว่าประเทศไทยมีผลสัมฤทธิ์ที่ต่ำมาก สอดคล้องกับผลการทดสอบอื่นๆ เช่น ผลการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) ที่ไทยมีอันดับและคะแนนลดลงเช่นกัน สำหรับแนวการสอน

ภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่นิยมตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน คือ แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2537: 1) ในช่วงหลังทศวรรษ 1990 นักวิชาการและนักวิจัยปรับเปลี่ยนแนวคิดและมุมมองเกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีการนำแนวคิดและทฤษฎีการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ๆ ทางการศึกษา มาผสมผสานกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เช่น แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-based learning) ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of multiple intelligence) และการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง (Self-access learning) เป็นต้น (อารีรักษ์ มีแจ้ง, 2555: 131-133)

ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนตามความสามารถโดยยึดศักยภาพ ความถนัด สติการเรียนรู้และสติปัญญาที่หลากหลายของผู้เรียนเพื่อให้ได้รับการพัฒนาทุกด้านไปพร้อมกัน (สุนทร โคตรบรรเทา, 2548: 7) จากการวิจัยของคอร์เบท (1998) พบว่าทฤษฎีพหุปัญญาทำให้ผู้สอนรู้จักผู้เรียนมากขึ้น ความถนัดที่แตกต่างกันของผู้เรียนถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และเกิดการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ง่ายและสนุกกับผู้เรียน สอดคล้องกับ พิชเชอร์ (1998) ที่กล่าวว่าการนำทฤษฎีพหุปัญญามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนทำให้ผู้สอนสามารถสร้างสรรค์งานและสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้กับผู้เรียนได้ทุกประเภท ขณะเดียวกัน การจัดการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ คือ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความสามารถของตนเองและผู้อื่น ช่วยให้ผู้เรียน

ได้ใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและปรับปรุงจุดอ่อนของตน และช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้ดีขึ้น (ศักดิ์ชาย ตั้งวรรณวิทย์, 2553)

การสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นทักษะสำคัญที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เป็นเป้าหมายของการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม การที่เด็กไทยไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้เท่าที่ควรจะเป็น สาเหตุหนึ่งอาจมาจากการที่ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการสื่อสาร (ธีรภรณ์ พลายนเล็ก, 2554) และอาจรวมถึงการไม่มีเป้าหมายของการสื่อสาร ซึ่งการกำหนดวัตถุประสงค์การสื่อสารเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีเป้าหมายและมีแนวทางในการสื่อสารที่ชัดเจน การสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวเป็นกระบวนการ/กิจกรรมการสื่อสารที่ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความหมายแก่ผู้เรียนอย่างแท้จริง เพื่อให้การให้การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้ ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมียุทธวิธีในการสอน (Instructional strategy) ซึ่งหมายถึง แนวคิด แนวทาง วิธีการ หรือ เส้นทางหลักที่นำไปสู่การจัดกระบวนการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์ผู้เรียน เป้าหมายการเรียนรู้ ภาระการเรียนรู้ และบริบทการเรียนรู้ รวมถึงบริบทเงื่อนไข และข้อจำกัดด้านผู้สอน และการเลือกหลักการ แนวคิด และวิธีการต่างๆ ให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2555: 291) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญา มาประยุกต์ใช้ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนายุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางพหุปัญญา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาปัญหาของผู้เรียน
2. พัฒนายุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางปัญญา
3. เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวก่อนและหลังเรียน
4. ศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางปัญญา
5. ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อยุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว

วิธีการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research)

ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัย แม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ ศึกษาในภาคเรียนที่ 3/2556 ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 3 จำนวน 250 คน

กลุ่มตัวอย่าง เลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 12 คน ที่สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว ระหว่างวันที่ 21 เมษายน ถึง 7 พฤษภาคม 2557

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบวัดปัญหา (http://203.172.205/ftp/intranet_tech-to-thefuture/download/pahupanya.doc) มีลักษณะเป็นข้อความให้ผู้เรียนประเมินตนเอง จำนวน 64 ข้อ ครอบคลุมปัญหาทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านภาษา ด้านตรรกะ และคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ด้านดนตรี ด้านมนุษย์สัมพันธ์ ด้านความเข้าใจตนเอง และด้านธรรมชาติวิทยา แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.82

2. แผนการสอน จำนวน 5 แผน เนื้อหาที่ใช้สำหรับพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว คือ คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ระดับกลาง-ล่าง (lower- intermediate level) ป้ายข้อความ โฆษณา ไปสเตอร์ แผ่นพับ หรือ สื่ออื่นใดที่จัดทำขึ้นในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว โดยเน้นทักษะการเขียนสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว แผนการสอนผ่านการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษา และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้จากอาจารย์ที่ปรึกษา 2 ท่าน

3. แบบทดสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว ก่อนเรียน และหลังเรียนจำนวน 2 ฉบับ (pretest, posttest) เป็นแบบคู่ขนาน โดยแบบทดสอบแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เต็มคำศัพท์ลงในช่องว่าง 10 ข้อ 10 คะแนน ตอนที่ 2 จับคู่ภาพผลิตภัณฑ์กับสโลแกน 5 ข้อ 5 คะแนน และตอนที่ 3 แต่งประโยคที่แสดงให้เห็นการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว 5 ประโยค 10 คะแนน รวม 25 คะแนน แบบทดสอบมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .20 ถึง .80 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .80

4. แบบประเมินและเกณฑ์การประเมิน คะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวโดยเกณฑ์การประเมินแบ่งออกเป็น 7 ด้าน คือ เนื้อหา ข้อสนับสนุน การเลือกคำศัพท์ การใช้ภาษา ภาพประกอบ การอภิปรายและการตอบคำถาม และสัมฤทธิ์ผลของการโน้มน้าวใจ โดยในแต่ละด้านมีระดับคะแนนตั้งแต่ 1-4 รวมคะแนนเต็ม 28 คะแนน

5. แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกิจกรรมการเรียนโดยยุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อย

ที่สุด โดยมีการให้คะแนนเป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

6. แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว และแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษา และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้จากอาจารย์ที่ปรึกษา 2 ท่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประชาสัมพันธ์โครงการวิจัยเชิญชวนนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว

2. ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการวิจัยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และกิจกรรมการเรียนการสอน หลังจากนั้นดำเนินการวัดพหุปัญญาผู้เรียนแล้วนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3. ทดสอบ (pretest) วัดความสามารถการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวของผู้เรียนก่อนเรียนโดยยุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว

4. ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน 5 แผนๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 15

ชั่วโมง ระหว่างกิจกรรมการเรียนมีการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวของผู้เรียน 3 ครั้งจากการนำเสนองานที่มอบหมาย

5. ทดสอบ (posttest) วัดความสามารถการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวของผู้เรียนหลังเรียนโดยยุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว

6. นักศึกษาตอบแบบประเมินความพึงพอใจหลังเรียนโดยยุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว

วิเคราะห์ข้อมูล

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนด้วยวิธี Wilcoxon signed - rank test และ Friedman test

ผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. นักศึกษาส่วนใหญ่มีพหุปัญญามากที่สุดในด้านความเข้าใจตนเอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และมีพหุปัญญาน้อยที่สุดด้านภาษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 พบัญญาของผู้เรียน

พบัญญา	\bar{X}	S.D.	ระดับพบัญญา
ด้านความเข้าใจตนเอง	4.50	1.62	มากที่สุด
ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	4.17	1.40	มาก
ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	4.00	2.26	มาก
ด้านมิติสัมพันธ์	4.00	1.65	มาก
ด้านดนตรี	3.42	2.35	ปานกลาง
ด้านมนุษยสัมพันธ์	3.33	1.07	ปานกลาง
ด้านธรรมชาติวิทยา	3.00	1.91	ปานกลาง
ด้านภาษา	1.92	1.38	น้อย

2. การพัฒนายุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว มีองค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ แนวทางการจัดการเรียนการสอน เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน (วิธีสอน เทคนิคการสอน กิจกรรมการเรียนรู้) สื่อและแหล่งเรียนรู้และการวัดประเมินผล

3. ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวหลังเรียนโดยยุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวก่อนและหลังเรียน

	N	Mean rank	Sum of mean	Z	p
Posttest-Pretest Negative Ranks	0	.00	.00	-3.072	.002
Positive Ranks	12	6.50	78.00		
Ties	0				
Total	12				

4. ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวของผู้เรียนโดยยุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว

ของผู้เรียนทั้ง 3 ครั้ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวทั้ง 3 ครั้ง

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว (n = 10)	Mean rank	Mean	SD
ครั้งที่ 1	1.05	8.10	2.99
ครั้งที่ 2	1.95	12.30	2.45
ครั้งที่ 3	3.00	17.20	2.97

p = .000

5. ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการ
กิจกรรมการเรียนรู้โดยยุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริม
ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว

โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27
(ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. เนื้อหาการเรียนรู้ตามยุทธวิธีมีความเหมาะสม	4.00	0.60	มาก
2. หลักการและเป้าหมายที่ชัดเจนช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ มากขึ้น	4.42	0.51	มาก
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายน่าสนใจ	4.25	0.87	มาก
4. สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.17	0.72	มาก
5. นักศึกษามีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาและออกแบบกิจกรรม	4.42	0.67	มาก
6. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษานำคำศัพท์และหลักไวยากรณ์มา ใช้ในการสื่อสารอย่างมีความหมาย	4.17	0.58	มาก
7. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษาเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในการ สื่อสาร	4.17	0.58	มาก
8. กิจกรรมการเรียนรู้กระตุ้นให้นักศึกษาใช้ภาษาในการสื่อสาร	4.25	0.75	มาก
9. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการสื่อสาร เพิ่มขึ้น	4.25	0.62	มาก
10. การให้ข้อมูลสะท้อนกลับในกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักศึกษานำ ข้อมูลไปแก้ไข/ปรับปรุงในครั้งต่อไป	4.17	0.83	มาก
11. ความเข้าใจในเกณฑ์การประเมินช่วยกำหนดแนวทางการสื่อสาร ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	4.33	0.78	มาก
12. นักศึกษามีอิสระในวิธีการสื่อสารที่ตนสนใจ/ ถนัด	4.67	0.49	มากที่สุด
โดยรวม	4.27	0.12	มาก

อภิปรายผลการวิจัย

ประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล มีดังนี้

1. จากการที่ผู้เรียนมีพหุปัญญาแตกต่างกัน ดังนั้นกิจกรรมการเรียนรู้จึงหลากหลายเพื่อให้เหมาะสมกับพหุปัญญาด้านที่ผู้เรียนถนัดและส่งเสริมด้านที่ไม่ถนัด ดังที่ พีระ รัตนวิจิตร (2544 : 3-5) เสนอการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามทฤษฎีพหุปัญญาในด้านความเข้าใจตนเอง คือ ในกิจกรรมการเรียนการสอนครูต้องให้ผู้เรียนได้มีเวลานึกคิด ตรึกตรองในสิ่งที่เรียน ให้โอกาสผู้เรียนได้เลือกวิธีเรียน เลือกกิจกรรมที่สนใจ นอกจากนี้ จะต้องสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่อยากแสดงความคิดเห็น และฝึกให้ผู้เรียนรู้จักตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียน ขณะเดียวกันผู้วิจัยก็ตระหนักถึงความสามารถด้านภาษาของผู้เรียน คำนึงถึงเนื้อหาและกิจกรรมภาษาที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน

2. การพัฒนายุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว มีองค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ แนวทางการจัดการเรียนการสอน เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน (วิธีสอน เทคนิคการสอน กิจกรรมการเรียนรู้) สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดประเมินผล โดยมีพื้นฐานแนวคิดที่ว่า ยุทธวิธี คือ แผนปฏิบัติโดยรวมที่กำหนดทิศทางแนวการสอน/กิจกรรมการดำเนินงาน รวมถึงวิธีสอนและเทคนิคการสอนที่นำมาใช้เพื่อให้การจัดการจัดการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์เฉพาะที่ตั้งไว้ ดังที่ อภิภา ปรชญพฤทธิ (2554) ได้กล่าวว่า ยุทธวิธีการสอนเป็นกลไกสำคัญที่ผลักดันให้การเรียนรู้บรรลุผลลัพธ์ที่คาดหวัง ทั้งนี้ต้องมีกระบวนการ ยุทธวิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลที่สอดคล้องกับมิติของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง ด้วยกระบวนการทัศนทางการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนและผลลัพธ์การเรียนรู้ นอกจากนี้ ยุทธวิธีต้องมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และกำหนดบทบาทผู้สอนให้เป็นผู้อำนวยความสะดวก

สะดวกในการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ ปฏิบัติจริง รวมถึงการชี้แนะแหล่งเรียนรู้

3. ความสามารถของนักศึกษาในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนเฉลี่ยทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวของผู้เรียน ทั้ง 3 ครั้ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้กำหนดให้ยุทธวิธีการสอนเป็นแนวทางปฏิบัติที่นำไปสู่การจัดการกระบวนการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลการเรียนการสอน ที่ได้มาจากการวิเคราะห์ผู้เรียน เป้าหมาย สาระ และบริบทการเรียนรู้ ข้อจำกัดด้านผู้เรียน และเทคนิคการสอนที่สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ รวมทั้งยึดหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังที่ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 45) ได้เสนอหลักสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ว่าผู้สอนต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียน การฝึกใช้ภาษา ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ต้องให้ผู้เรียนรู้สึกที่สามารถสื่อสารได้ตามที่ต้องการซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนของการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าว

4. ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกิจกรรมการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะผู้วิจัยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญาในการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวบนความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนมีอิสระในวิธีการสื่อสารตามที่ตนสนใจหรือถนัด สอดคล้องกับ วลัยลักษณ์ ไชยทะเล (2555) ที่กล่าวว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญามีลักษณะการบูรณาการที่ดี มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กัน สร้างความสนใจของผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียนรู้ นอกจากนี้ การที่ผู้เรียนได้แสดงออกในด้านที่ตนถนัดอย่างเต็มศักยภาพ จะทำให้ผู้เรียน

มีความสุข และพึงพอใจในการเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านสติปัญญา

ข้อเสนอแนะ

จากการวัดพหุปัญญาของผู้เรียนทำให้ผู้สอนรู้จักผู้เรียนมากขึ้นในด้านความถนัด ความสนใจ ตลอดจนจุดอ่อนและจุดแข็งของผู้เรียน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวมีประโยชน์อย่างยิ่งในการจัดเตรียมเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรวัดพหุปัญญาของผู้เรียนก่อนเรียน

1. การพัฒนายุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว เป็นกลไกสำคัญที่ทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามที่คาดหวัง ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรกำหนดให้ยุทธวิธีสอนเป็น

แนวทาง/ แผนปฏิบัติการที่กำหนดทิศทางการจัดการเรียนการสอน

2. การประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญาทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนในระดับมาก ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญและตระหนักถึงพหุปัญญาของผู้เรียนทั้ง 8 ด้าน

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ กองแผนงาน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่สนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัย และขอขอบพระคุณ ผศ. ดร.อมรรัตน์ วัฒนาธร และ รศ. ดร. ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- ธีราภรณ์ พลายเล็ก. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัยและพัฒนา. 3 (1): 52-58.
- พีระ รัตนวิจิตร. (2544). การประยุกต์ทฤษฎีพหุปัญญาสู่การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ภาวิช ทองโรจน์. (2557). ภาษาอังกฤษไทยรั้งท้ายที่ 55 จากการประเมิน 60 ประเทศทั่วโลก. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2557 จาก <http://www.manager.co.th/Qol/ViewNews.aspx?NewsID=9570000010388>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). พจนานุกรม ศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- วลัยลักษณ์ ไชยทะ. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ และความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศักดิ์ชาย ตั้งวรรณวิทย์. (2553). รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับกลุ่มพหุปัญญาในสภาพแวดล้อมแบบอีเลิร์นนิ่ง. สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2557 จาก http://lexitron.nectec.or.th/public/NCIT_2010_Bangkok%20_Thailand/index_files/papers/27-p103.pdf

- กระทรวงศึกษาธิการ (2548). *เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญา 2548*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2548). *ทฤษฎีพหุปัญญา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2537). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิภา ปรัชญพฤทธิ. (2554). *กลยุทธ์การเรียนการสอนนักศึกษาในชั้นเรียน*. ประชุมสัมมนา KM ด้าน การจัดการเรียนการสอน สืบค้นเมื่อ 17 มกราคม 2557 จาก www.edq.cmu.ac.th/KM/Teach_teach/data/Paper/Apipa.pdf
- อารีรักษ์ มีแจ่ม. (2555). บทพินิจหนังสือ: เหลียวหลังแลหน้าการสอนภาษาอังกฤษ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*, 14(3), 131-133.
- Corbet, Elaine. (1998). Assessment and the multiple intelligences. *Dissertation abstracts international* 36,4 (August): 883.
- Fisher, Elizabeth More. Across case survey of research based on Horward Gardner's theory of multiple intelligences. *Dissertation abstracts international*. 58, 11 (May): 4171 A